

[slim:me:rick]

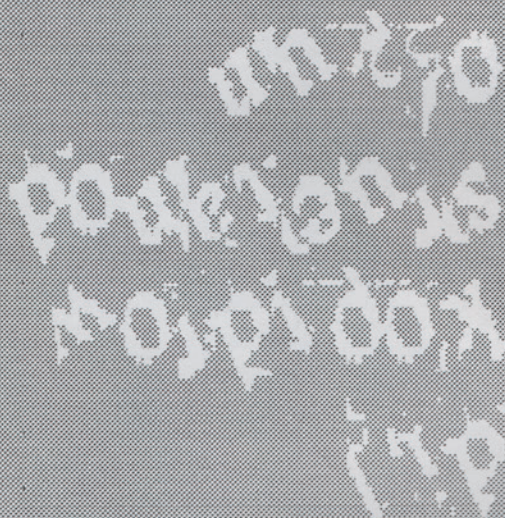
[ver:schijnt: 7x per jaar - lose:nummers: / 3]

• uitgave • Stichting • SLIM •

7

[dec]

1 9 9 2

De Slimmerick verschijnt 7 x per jaar. Donateurs ontvangen het blad gratis. Losse nummers kun je bestellen door per exemplaar f 3,00 over te maken op giro 342983 tnv SLIM Nieuwendijk. Donateur kun je worden door f 10,00 over te maken op bovenstaand gironummer onder vermelding Donateur. Momenteel zijn er 350 donateurs. (TaaDaaf!)

De oplage van deze Slimmerick is 450 stuks.

Mederwerkers aan dit nummer:
Peter Westveen, Bert Strik, Bertan van der Veer, Hylke Tromp, Adamo v.d. Stelt, Yo'Mama en Piet & Robert.

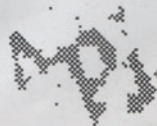
Redactie Piet van Vugt, Robert Kunne

Opmaak en Lay-out Ronald v.d. Ende, Strip Richard v. Rijswijk, Druk OKZ-Tilburg. Info en Advertenties: Annemiek van Straten - Rijkswal 26- Woudrichem. 01833-3316

Een themaloos nummer als afsluiter van het jaar 1992. Je zult zien dat her en der het Herfstfestival ter sprake komt en niet meer dan terecht, wat het was een geweldig succes. De redactie beraadt zich momenteel over "SLIMMERICK in 1993". Zeven nummers met een vast thema per jaar geeft veel werkdruk (het moet mooi en zinnig zijn, vinden we) en de kosten zijn ook hoog. We gaan de zaken op een rij zetten en publiceren het plan in januari 1993. Til er niet te zwaar aan; we gaan gewoon door. Het eerstvolgende nummer zal de traditionele SLIM-GIDS zijn. Geel van kleur en vol met informatie over en voor bands. Mocht je erin willen publiceren: de deadline is nagenoeg al verstreken (20-12). SLIMMERICK 93/2 komt in maart uit. Deadline daarvoor is 20-2-93. Rest ons een ieder prettige feestdagen en een goed en muzikaal ook goed 1993 te wensen.

De redactie.

ADVERTEERDERS INDEX

- Sommer blz 17
- ABN Gorinchem blz 17
- House of Sound blz 17
- De Kapper blz 22
- RCS blz 17
- OKZ blz 22

Info-over-advertentie:
Annemiek van Straten
telefoon 01833-3316

i N H O U)

inhoud

Backline 4
diverse info

Werk aan de winkel 6
door Bert Stik

Thundermug 8
goes international door P. van Vugt

Coulissen 9
door Hylke Tromp

Yo'Mama speelt 10
door Yo'Mama

What's in a name 12
door Piet van Vugt

Zwijntje 14
door Robert 'moet' Kunne

Kollum 16
de laatste van drs P.Westerveen

Kerstsessie 18
op de Tol gaat het weer gebeuren

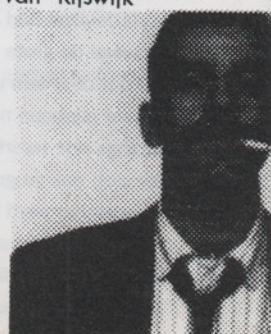
Polder & Biografie 19
win een T-shirt & adviesen bij bio

WW 20
steunfraude ??? door Piet van Vugt

Oog 21
door heer Veer

Slimpies 22
door en voor leden Slim

Strip 23
door Richard van Rijswijk

Nieuws 100%

3

Drie bands. Menig muzikant is zo gek van de muziek, dat hij of zij er een tweede band bijneemt. Meestal op een heel ander vlak, zodat beide formaties elkaar niet bijten. Zanger Bert Verschoor uit Hardinxveld hoort ook bij die groep. Nou speelt hij niet in twee bands, maar bijna in drie: Che Bang (tot heden een studiegroep met een CD), Stiletto Heelz (voorzetting van Spoiler) en Random (geheel veranderd, maar wat Bert betreft wat los/vast). Het is te hopen voor hem dat niet alle bands tegelijk lekker gaan lopen, want dan moet hij wel erg veel zakjes Fishermans Friend en doosjes Potters Linea tot zich nemen.

N

Nieuwe pagina. Van de zijde van de lezers van SLIMMERICK is een verzoek gekomen om meer over de TOL te publiceren. Men vond dat "gezwets" over al die randzaken maar niks. Wij als redactie vonden eigenlijk, dat het niet makkelijk is om een SLIMMERICK alleen te vullen met nieuws over de TOL. Toch willen we niet om de kritiek heengaan. Daarom zul je vanaf 1/1/93 in elke editie een pagina aantreffen met TOL-NIEUWS, waarin we ingaan op het wel en wee van de TOL.

Zonder pluggen. Je zult ongetwijfeld gemerkt hebben dat een nieuwe rage bezit genomen heeft van de popmuziek: Unplugged spelen, oftewel muziek maken zonder enige versterking. De grote Eric Clapton beleeft er zijn zoveelste come-back mee

Z

Z

en ook andere groten bewegen zich op het unplugged-terrein. Kijk maar naar het succes van de Twee Meter Sessies (inmiddels is de 3e CD uit met uitsluitend akoestisch opgenomen nummers). Ook Miles From Home ging unplugged op de AOS (Arkelstad Omroep Stichting) op zaterdag 21 november. Polder Kolder deed een bijna unplugged-set op een avond van jongerenclub de Chute in Nieuwendijk. Jam-Tol was eerder al zo ver, omdat er de ene week versterkt en de andere week onversterkt gejammed wordt in de TOL (op vrijdagavond). The Squall, uitsmijter op de tweede avond van het Herfstfestival had ook graag een unplugged set gespeeld, maar zag vanwege de grote aantallen bezoekers geen mogelijkheden. Eigenlijk zou dat door een organisator opgepikt moeten worden. Nederlands oudste popband namelijk, Golden Earring doet ook mee en liet zich onlangs drie kwartier "zonder versterking" op de vaderlandse tv zien. Tot slot: ook jeugdsoos Xnix startte met unplugged-avonden. Vrijdag 4 december werd er een unplugged set gespeeld. Op vertoon van een verspreide bon was de eerste consumptie gratis, om publiek te trekken. Op de Slim Kerstsessie (26-12, lees elders meer erover) wordt ook iets, maar niets alles zonder stekkers gedaan.

Zimmy doet nog mee. Groot was het (inmiddels ook op tv uitgezonden) spektakel ter ere van de dertigjarige plaatcarrière van Bob Dylan. Veel corifeen kwamen opdraven om er een spetterend spektakel van te maken. Jammer was het dat iedereen maar één of twee nummertjes speelde. De oudjes deden het nog best en menig oudere jongere heeft smullend zitten kijken. Ook de nieuwe generatie volgde de uitzending (wat kan die Johnny Winter spelen, nietwaar Joost). In de finale kwam Bob zelf ook meedoen. Hij gaat er wel heel erg slecht uitzien en begint uiterlijk trekken van EO-er Henk Binnendijk te vertonen. Z'n stem klonk als een 18e eeuwse wagenwiel dat nodig gesmeerd moet worden. Maar goed, over de gehele linie was het schitterend. The Band deed mee naar de nieuwe rage: unplugged!

Geleend

Gitaar geleend. Tijdens het optreden op de tweede avond van het Herfstfestival ging er wat mis met de gitaar van één van de gitaristen van the Fabulous Furry Freak Brothers. Er was een dusdanig mankement dat er niet meer verder op gespeeld kon worden. Goede raad was duur. Via een gemeente oproep aan het publiek om een gitaar beschikbaar te stellen ("Ik zal er echt zuinig op zijn" (!)), kon er toch verder gespeeld worden. Reddende engele was Kees Vos, gitarist van The Squall, die zelf later op de avond moest spelen. Een spontaan en zeer collegiaal gebaar van Kees om z'n dure Fender zomaar af te geven. Klasse.

nieuwpodium. Soos Almkerk heeft de smaak van live-muziek goed te pakken. We lazen in september nog in de krant, dat ZAP-voorzitter Hans-Anton Verschoor plannen had om dit seizoen zes bandjes te contracteren. Het jaar is nog niet om en men heeft dat aantal al gehaald. Een schitterende zaak. Andere positieve geluiden komen uit Woudrichem, waar op 12 december in het Cultureel Centrum (dat is Woudrichems, elder heet dat Dorpshuis) The Steamin' Blues Express optrad. Men speelde op eigen initiatief, maar er zijn mensen achter de hand om het opgevatte initiatief te vervolgen. Eerder organiseerde journalist Frans Swaters popavonden in hetzelfde gebouw. Vanwege financiële problemen moest hij daarmee stoppen. We hopen op een succesvol vervolg, hetgeen zou betekenen, dat er ineens drie live-podia in de regio zijn.

W E R K A A N

Herfstfestival met

Met meer dan 350 betalende bezoekers kun je Herfstfestival van 1992 zonder overdrijven succesvol noemen. Niet zomaar succesvol, maar succesvolle met hele dikke letters. Dit jaar was, zoals ook in eerdere edities van het Herfstfestival het geval was, de publieke belangstelling voor jonge, beginnende bands, enorm. Alles bij elkaar genomen zou het een reden kunnen zijn om als liefhebber van popmuziek uit de regio met een tevreden gevoel achterover te zakken en te wachten op wat het festival van volgend jaar brengen zal. Of niet?

WINKEL

Positief.

Terug naar 7 en 14 november, toen verdeeld over beide data acht groepen lieten zien wat ze konden. Het scala aan stijlen was breed en varieerde van funk tot trash-punk en zowat alles wat daartussenin is. Elke band had zijn publiek meegenomen, hoewel de fans ook bleven als de favorieten al lang klaar waren (en eerder kwamen om andere bands aan het werk te zien, red.) Zo iets is natuurlijk mooi en ik zal de laatste zijn om te ontkennen dat ik op 7 en 14 november met een gelukkig gevoel huiswaarts keerde. Het zat wel snor met de bands en de popmuziek uit de buurt. Maar toch, na enkele dagen groeide mijn twijfel.

In dubio.

Twijfels over datgene wat op het podium gepresteerd werd tijdens het Herfstfestival van dit jaar heb ik nog steeds niet. En dat het festival een succes was, weet ik

ook met de volle honderd procent zekerheid. Nee, er is iets anders. Zonder alle bands en zalen over één kam te scheren durf ik te beweren dat het op brede schaal ontbreekt aan lef. Want het is toch vreselijk jammer dat heel veel groepen door het Herfstfestival een keer het podium opkonden. Volgens mij kan het makkelijk anders. Veel groepen zouden eens wat zekerder moeten zijn van hun eigen kunnen en niet tot Sint Juttemis in het oefenhok blijven aanrommelen. Of het moet zo zijn dat oefenen het doel is, maar bij de meeste groepen is oefenen toch het middel om het doel van optreden te bereiken. En te vaak gaat het daar mis. Voor de zalen geldt ongeveer hetzelfde. Te makkelijk wordt op zeker gespeeld en worden nieuwe, jonge beginnende groepen genegeerd, ten faveure van ervaren krachten. En of het publiek dat waardeert waag ik te betwijfelen. In het Xnix Clubblad "De Nieuwe Poldur" stond onlangs in

de column van Peter Westveen de roep om meer spannende bandjes. Als ik zoiets lees kan ik weinig anders concluderen dat dat er vraag is naar en frisse wind over de podia.

Nuttig.

Het Herfstfestival van SLIM heeft zeker zijn waarde. Daarover is geen discussie mogelijk. Het is alleen jammer dat dat voor een aantal groepen het hoogst haalbare is. Doordat ze er zelf niet hard genoeg aan werken of doordat ze door programmeurs genegeerd worden, maken weinig bands de echte stap naar het podium en dat vind ik jammer. Het zou machtig mooi zijn als het Herfstfestival op den duur overbodig zou worden, doordat bands en programmeurs het "Kom uit je Hok-principe" gaan hanteren. Er is dus werk aan de winkel. Of het allemaal ooit zover zal komen zal de toekomst uit moeten wijzen. Zelf zal ik er geen moment van wakker liggen als een

festival als het Herfstfestival tot in lengte van dagen nodig blijft om nieuwe, jonge en beginnende bands aan het publiek te presenteren. Er zijn tenslotte andere zaken die het echt verdienen dat mensen zich opwinden. Als in 1993, 2004 en 2032 een Herfstfestival met prima bands en veel enthousiast publiek wordt afgewerkt, zal ik, zij het op den duur wat strammer, met hetzelfde gelukzalige gevoel huiswaarts keren. Het is uiteindelijk aan de bands en de zalen om de noodzaak van een Herfstfestival weg te halen. Dat het mogelijk is, hebben bands als Thundermug en Freak Farm & the Lunatics, Quite Simple en Polder Kolder nog niet zo lang geleden bewezen. Tijd voor actie.

Bert Strik.

T U N D E R

Het Bredase Thundermug, dat sinds jaar en dag in de Tol repeteert en van daaruit ook hun succes meemaakte, ging onlangs naar het buitenland voor een internationale toernee. Allereerst werden er twee optredens in België (Menen en Herk de Stad) afgewerkt alvorens er aan het grote werk begonnen kon worden. Helaas ging er voordat de reis aangevangen was het één en ander mis. Twee a drie weken voordat de toernee zou beginnen hoorde men, dat er met name in Frankrijk nogal wat optredens afgezegd waren. Volgens zanger Maurice Kusters vooral het gevolg van slechte communicatie tussen de band en de organisator van de toernee. In Frankrijk moest voornamelijk in kleine zaaltjes opgetreden worden (café's met een podium van twee deuren). Men wil daar wel bands programmeren, maar dan moet plaat- of CD werk wel verkrijgbaar zijn in de plaatselijke Free Record. Dat was met Thundermug niet het geval, zodat er in Frankrijk maar twee optredens overbleven: één in Nancy (een zaal a Ja Willem II, in één programma met o.a. Love

Battery en één in Lyon ("een kil overgesubsidieerd jongeren centrum). Daarna was er nog een succesvol optreden in Genève (Zwitserland). Niettemin een geweldige trip, die door de leden van de band ook gebruikt werd om tussendoor wat vakantie te houden. Op 19 december wordt/werd er opnieuw in België gespeeld, waarna tijdens de Kerstdagen optredens volgen in Tilburg en Aalst (weer België). Voorts is men naarstig op zoek naar een platenmaatschappij, die een nieuwe CD uit zou willen brengen. De eerste (Pork Some Beef) is al weer even uit en bijna op en men zit eigenlijk op het punt, dat er nu maar eens wat moet gaan gebeuren, zodat de band echt door kan stoten. Thundermug levert naast genoemde CD (snel zijn) ook T-Shirts (lange- en korte mouw), petten en shorts (in voorbereiding). De prijzen zijn redelijk, want men wil niemand uitknijpen. Bel voor informatie 076-145618 of informeer op de Tol hoe je de leden van Thundermug zelf kunt aanspreken.

Piet van Vugt

M

U

G

i

N

t

≡

r

N

^

t

i

O

N

^

L

O

De vaderlandse hitparade draait niet om popmuziek. De vaderlandse hitparade draait om populaire muziek, en er is af en toe wat gelijkenis met popmuziek. Corry Brokken, Vader Abraham, Havenzangers. Populaire muziek, en geen pop. De hitparade wordt gebouwd van hoge verkoopcijfers, en hoge verkoopcijfers worden gebouwd met reclame.

De revivals van vandaag (Hendrix heeft 'm al lang, wanneer komt Dylan?) suggereren ten onrechte dat die muziek vroeger algemeen werd genoten. Niets is minder waar. Toen Hendrix groot was, kostte het moeite om hem op de radio te horen. Je had enkele liefhebbersprogramma's, verspreid door de week, iets van de VPRO en The Super Clean Dream Machine, en dan was het op. Voor de rest van de uurtjes kon je fluiten naar Hendrix; dat was veel te ruig en godslasterlijk voor de zoete oortjes. Nee, het was Corry Brokken geblazen, en die afgrijselijke easy listening van Tosca Hoogduin (ze is er helaas nog steeds). De commercie is sans gêne, hoerig als de pest, onbetrouwbaar als een roomse marxist, en altijd uit op geld, vooral jouw geld. 40 guldentjes voor een CD is oplichterij, behalve in de klassiek want daar is de opzet veel groter en de oplage veel kleiner. Een revival levert poen op, net als de hitparade. Met liefhebberij voor de popmuziek heeft het niets te maken. Het zijn eigenlijk ook geen revivals, het is plukken van een lijk, net als de aasgieren doen.

Hylke Tromp

De Slimmerick van November '92; tot u spreekt Cees van Esch, programmeur van Xinux:

"Yo'mama is een bereband, maar ze hebben een probleem. Ze willen niet optreden, niet professioneel worden. Ze hebben maar voor drie kwartier repertoire. Ik heb ze gebeld. Als ze twee keer drie kwartier hadden kunnen vullen, hadden ze allang op ons podium gestaan."

Tot zover deze mengeling van achtehaalde feiten en uit zijn verband gerukte uitspraken. Overigens bedankt voor het compliment; Yo'mama is een gave band, die op dit moment ruim anderhalf uur loos kan gaan op het podium. Vijf kwartier eigen muziek, ruim een kwartier covers. Dat we niet zouden willen optreden is onzin; naast de kick, die het maken van eigen muziek geeft, is optreden de reden van bestaan voor een band. Bovendien is Yo'mama live een belevens voor oog en oor: de spirit, de humor, de erotiek, ze zijn niet te vervangen en maken Yo'mama tot die "bereband".

Telefoon. In mei '92 hebben we opgetreden op de oranje-feesten in Nieuwendijk samen met Alblon. Daarna hebben we nooit meer iets gehoord van Xinux.

Een ander punt dat Cees aanstipt is het feit, dat we niet professioneel willen worden. De bands die in vijftig jaar pophistorie professioneel, - d.w.z. financieel onafhankelijk, zijn geworden in Nederland zijn op de vingers van twee handen te tellen: Golden Earring, The Scene, De Dijk, Brood, Urban Dance Squad en nog een paar. Met zeventigduizend bands in The Lowlands is professionaliteit een illusie, die dus voor vrijwel alle bands is geëindigd in een desillusie. Yo'mama wil wel een "werkende" band worden, die haar plaats in het Nederlandse clubcircuit veroverd. Voorbeelden van bands met die status zijn La Lupa, City Pig Unit, Giant Family en vele anderen; ook daar is de spoeling dun en zal er doelgericht en hard gewerkt moeten worden. Daar zijn we mee bezig en, eerlijk is eerlijk, daar heeft het in het verleden nog wel eens aan ontbroken.

Je eigen band promoten is een vak apart, dat geleerd moet worden. In Yo'mama zitten in de eerste plaats muzikanten en niet zo zeer jongens met een overrompelende verkooptechniek. Maar wat moet dat moet, en willen is kunnen, dus we gaan vooruit. Even zo goed zoeken we nog steeds een manager, die in ons gelooft en ervoor wil gaan. Iemand met soul en veel kontakten.....iets voor Cees van Esch misschien.

Almkerk, Gorinchem, Sliedrecht, Nieuwendijk; het zit de volgende anderhalf uur wel goed als je dit hoort:

"The man next to ya is yo'brother,
the woman on the other side is yo'sister.
Daddy couldn't come,
and here'sYO'MAMA !! "

^	N)			
t	H	=			
N	^	M	=		
O	f	t	H	=	
3	^	N)	i	S

door
Piet van Vugt

Sinds jaar en dag verwonder ik me over de namen die bands gebruiken. Dat verwonderen valt uiteen in verbazen (hoe men een bepaalde naam heeft kunnen kiezen, omdat die slecht en ontoepasselijk is) en bewonderen (omdat de naam precies weergeeft wat de band is en wil). Het verleden heeft voorbeelden te over om dat wat duidelijker te kunnen maken. Het knapst is het om in de eigen taal een naam te bedenken, die staat als een huis en waarachter je niet iets verkeerd zoekt. Dat deden eigenlijk nog maar weinig bands. Meestal kiest men toch voor een abstracte naam of "iets engels". Ik liep De Encyclopedie van de Nederlandse Popmuziek door en noteerde een aantal nederlandse namen, die inmiddels gemeengoed zijn geworden, maar die als je een beetje nadenkt soms nergens op slaan. Het moet gezegd, dat vooral bands die al langer bestaan (of al lang opgeheven zijn), zich van nederlandse namen bedienen (of bedienden). Tegenwoordig schijnt die keuze niet meer zo voor de hand te liggen. Willekeurig gezien trof ik de volgende namen: Het, Gigantjes, Doe Maar, Kiem, RK Veulpoeiers BV, Het Goede Doel, De Artsen, Normaal, de Dijk,

Lul, Drukwerk, Toontje Lager, A.A. & the Doctors en (net, net) Nasmak. Geen van allen supernamen als je ze de eerste keer hoort. Een naam moet eigenlijk zo gekozen zijn, dat je er zo door gefacineerd wordt, dat je die band daardoor wilt zien of horen, maar dat zal altijd wel een utopie blijven. Ik zei al, meestal gaan nederlandse bands en daarom over naar een abstracte of engelse naam. Daarvan vond ik een aantal fraaie, wat mij betreft: Nits, Bad to the Bone, Batmobile, Bambix, Astral Bodies, Fatal Flowers, Tröckener Kecks, DIV, Spasmodique, Miners of Muzo, Mekanik Kommando, Urban Dance Squad, Plastic Dolls, Factory Toys en Slauerhoff. Zomaar een rijtje leuke namen dus. Er zijn ook bands die hun namen afleiden van grote voorgangers in Amerika of Engeland. In Amerika hadden we Chicago (simpel) en in Nederland kregen we Amsterdam en zelfs een blauwe maandag Gorcum. Vandenberg is duidelijk een afgeleide van Vanhalen. In geen geval fantasierijke ideeën. Daarnaast blijf ik een beetje moeite houden met engelse namen. Alleen als ik wat na ga denken, want meestal schieten de bandnamen

je ene oor in en het andere uit en je zoekt er niks achter. Maar je moet je niet bedenken, dat je in een land woont, waar engels gesproken wordt, want wat heb je dan aan een naam als De Rollende Stenen, De Vogels, De Sprekende Hoofden, Aarde en Vuur, De Deuren, Zanderige Kust, Gouden Ooring, De Katten, De Boerderij, Dode Maan, Meneer Groot, Groen op Rood, Hart, Kus, Kleine Voeten, Nee betekent Nee, De Politie, Koningin, Sex Pistolen, Simpele Zielen, Spreek Spreek. Ik zou een engelsman weleens willen vragen hoe dat nou eigenlijk valt. Waarschijnlijk valt het wel mee, maar in eerste instantie lig je toch dubbel van de lach als je op een affiesje ziet staan dat De Boerderij op gaat treden. Je zou hier vellen van vol kunnen schijven, maar dat gaat te ver. Als iemand nog leuke aanvullingen heeft, dan kan dat altijd. Tot besluit nog wat namen van angelsaksische bands, die wat mij betreft wel liggen: Tuxedomoon, Led Zeppelin, Marillion, Ramones, Aztec Camera, Joy Division, Pet Shop Boys, Psychic TV, Japan (en een hele mooie) INXS. Regio. Het is gevaarlijk om ook de bands in de regio onder de loop te nemen.

Binnen de kortste keren heb je het hele bandje over je heen, omdat men bang is dat er door die paar regels helemaal geen optredens meer komen. Het moet me toch van het hart, dat er een aantal namen zijn, die heel leuk zijn of waren (want dan is de band al ter ziele) en die noem ik dan lekker toch. Of ik alle niet genoemde waardeloos of onbruikbaar vind, laat ik in het midden. Daar gaan we: Misanthrope, Albion, Bronchitus, Botanic Silence, Dismal Joy, Thundermug en Yo'Mama.

Naschrift.
Laat je overigens als je bekend geworden bent niet ringeloren door een platenmaatschappij, die vindt dat de naam van de band "commercieel gezien" geen moer voorstelt. Als je een naam hebt en je bent bekend geworden, hou die dan. Een bekend voorbeeld uit de geschiedenis in dit verband is het limburgse Windmill, dat door de platenbonzen omgedoopt werd naar Partner en daarna een grandioze hit had met Kayuta Hill (1978, overigens). Bij het kiezen van de naam geldt wat overal voor geldt: zorg dat je erachter en dat ermee te werken valt: dus niet te makkelijk, niet te simpel.

Met leedwezen

en vervuld met diepe droefenis, delen wij U mede, dat het de Gemeente Werkendam heeft behaagd, tot zich te nemen ons aller dierbare Zweintje.

Moge het in vrede rusten.
Het laat in tranen achter:

The Frizz: Marco
Rob
Jos

Cut Harry: Fred
Bertan
Eric

Bo's Drag: Gerard
Hans
Ronald
Ferdie
Paul

Doodse Stilte: Henk
Stix
Marco

De stoffelijke resten zullen worden opgebaard op de gemeentelijke werkplaats te Werkendam.
De crematie vindt plaats in stilte.
Geen bloemen maar bakstien.

Snif.....snotter. Of ik even iets over ons wijlen Zwiintje wilde schrijven. Tranen schieten los. Worden te kort. Herinneringen komen boven. Emoties komen mee. Zwiintje.....We kregen het van de gemeente. Toen heette het nog "nijntje". Voormalig leuterspeelzaal. Tijdens de laatste ouderavond waren ze er gezellig met zijn allen door de vloer gezakt. Bovendien was het er onderhand te koud, nat en tochtig voor die kleine etertjes. Afijn, kleuters eruit, wij erin. Eerst die naam eens aangepakt. Nijntje, gadver. Kwast...en snel!! Fijnbesnaarde kultuuriefhebbers als we waren besloten we de oude naam zoveel mogelijk intact te laten. Ook de binnenkant van het gebouwtje werd volgens de modernste technieken aangepast. Zes boomstammen onder het plafond tegen vervoegd instorten. De vloer werd in authentieke staat gelaten en steunde zodoende slechts op ons vertrouwen. Tegen de binnenwanden werden strobalen gestapeld voor perfecte geluidsisolatie (weleens lawaai uit een hooiberg horen komen?) Gordijnen ertegen, het oog wil ook wat. Barretje getimmerd, bankstel gesnaaid, gaskachelkje neergezet, instrumenten opgehaald en drank ingekocht. Ik herinner me nog die eerste oefenavond. Na een paar nummers gespeeld te hebben ploften we op de bank. Biertje erbij, kachelkje tevreden snorrend op de achtergrond. In de intieme sfeer van veel te weinig licht verbaasden wij ons over onze nieuwe poptempel. Van vreugde nog maar een biertje opengetrokken.

Na enkele maanden oefenden er al er dan ook steeds gezelliger. Als je door de vergane geur van zwetende lucht van opgedroogd bier. Er werd demo's opgenomen in Stikkel's uitgevochten met de buurman lessen werden hier gegeven. Samen een beetje de bakermat van de Na enige tijd vond de gemeente het

(weliswaar ternaauwernood) alle seizoenen doorstaan, maar was nu volgens de heren ambtenaren echt in een te verregaande staat van ontbinding om nog langer misbruikt te kunnen worden. Na hevige protesten en de uitdrukkelijke belofte dat we zo snel mogelijk een vervangende oefenruimte aangeboden kregen begon de exodus. De instrumenten weer ingepakt en naar huis gesleept. Het bankstel weggegeven. De strobalen voor een matsprijs verkocht aan een derdewereldschaapjesexploiteur. De laatste drank opgemaakt. Onder invloed daarvan en overmand door emoties besloten we de kroeg op te zoeken.

De belofte van de gemeente zou nog lange tijd op zich laten wachten. Maar hij kwam er. Een groot gebouw, alweer in gebruik geweest als schoolgebouw. Helemaal ingericht naar onze wensen. Veel ruimte, c.v. verwarmd, volledig geïsoleerd, frisse kleuren, veel licht. Met bergingen, koffieautomaat, zanginstallatie, etc. Voorlopig de enige oefenruimte in Nederland met een eigen afslag aan de autobaan. Wat wil je nog meer. Op naar sauna, zwembad en tennisbaan. De mooiste omschrijving van de Tol is nog altijd die van oud Zwiintjebewoner Paul Waakop Rijers: "Een echte oefenruimte met een echte beheerder en een echte hond".

Spelend in die Tol denk ik een enkele keer nog wel eens aan Zwiintje. Ik ben drummer en heb dus, in tegenstelling tot bijvoorbeeld een zanger, geen hand over om even een zakdoek te pakken. Er loopt dan soms, bewogen door de zwaartekracht, een klein traantje over mijn wang naar beneden. Maar gelukkig, ik ben drummer dus de rest zal wel denken dat het zweet is.

drie bandjes in Zwiintje. Het werd binnenkwam werd je overvallen kleuters vermengd met de mufte driftig geoeffend. Er werden budget-mobile. Vete's (decibel). Zelfs de eerste Slimmet "het Gemaal" werd Zwiintje Sleeuwijkse popmuziek. welletjes. Het gebouw had

Herfst op de W

Dag Slimmerick. Dit verhaaltje schrijf ik onder de nodige problemen. Ten eerste heb ik geen tijd om te schrijven, omdat ik mij de laatste tijd veel te veel met normale aardse zaken moet bezighouden. Dit staat mij al niet aan, hieruit volgt echter het tweede grote probleem, ik moet mij haasten en als ik ergens een hekel aan heb is "het haastige spoed is zelden goed" principe (ik snap deze zin niet helemaal, maar er zijn vast een paar goede lezers die het wel begrijpen). In SLIMMERICK moet elk verhaaltje op de één of andere manier met muziek te maken hebben. Deze keer wil ik het over de basis hebben, het zelf muziek maken. Pas geleden ben ik op uitnodiging met een paar vrienden wezen spelen. Het werd eigenlijk één grote jam-sessie. En in principe heb ik een teringhekel aan jam-sessies. Dit komt omdat er nooit iets concreets uit voortkomt. Het blijft meestal bij een beetje kloppen. Maar zoals ik zei, in principe. Want als je zelf aan het spelen bent, of je waagt er althans een poging toe, dan eindigt dit al snel in een jam-sessie. En dit is leuk, omdat je soms met de meest idjote muziek toch kippevel kan krijgen. Dit gebeurt wanneer er tijdens het spelen de vonk overslaat. Dit is een begrip wat alleen muzikanten en andere mensen die weleens een instrument beethouden, kennen. Ik zal het proberen uit te leggen. Je speelt een waardeloos nummer (ik ga mijn teksten kiezen, want vroeger zou ik kut-nummer geschreven hebben) en opeens klopt alles. De drummer slaat precies in de maat en geeft op het juiste moment een accent, de gitaar heeft de juiste deining en de bas vult het geheel perfect aan. Als je dan ook nog een zanger(es) erbij hebt die het de juiste emotie weet te bereiken, nou, dan gebeurt er wat met je. Dan krijg je een grijns op je bek en kippevel en wil je hetzelfde thema eindeloos blijven herhalen. En dat kan nu juist niet. Je moet een keer stoppen. Want aan alle dingen moet een eind komen. Speel je te lang door, dan maakt er allicht eentje een foutje, en pats! je kippevel is spontaan vertrokken. Je droom spat uit elkaar. Daarom mijn volgende gratis tip: speel alleen korte liedjes en bij voorkeur hartstikke snel. Dan gaat het altijd goed, want je hebt geen tijd om fouten te maken en je droom wordt dan een mooie herinnering. Ik heb het nog niet over het Herfstfestival gehad. Welnu, nu wel. Voor mij had het Herfstfestival twee hoogtepunten. Wanneer je bovenstaande leest is het gemakkelijk te raden welke dat zijn: K.N.A. en Fabulous Furry Freak Brothers. Ik geef toe dat ik als lid van de oude K.N.A. fanclub enigszins bevooroordeeld ben, maar er zijn maar weinig bandjes die eigenwijs een eigen geluid hebben en houden, ondanks alles. Dit eigen (althans unieke) geluid was bij deze twee bandjes ruimschoots aanwezig. Overigens de rest hoort niet tot mijn muzikale voorkeur, maar het speelplezier was alom aanwezig en als ik speelplezier op een podium zie, dan is het concert al voor 99% geslaagd. Met in totaal van 8 bandjes is het Herfstfestival dus voor 794% geslaagd. Voorwaar, een score waar Pinkpop jaloers op zou zijn. En hier houden we het bij.

BEKEND MET ELK INSTRUMENT

UNIEK IN MUZIEK

MUZIEKCENTRUM

Sinds 1919

Arkelstraat 41
4201 KB Gorinchem
Telefoon: 01830-31707
Telefax: 01830-31575

MAATCASSETTES VAN STUDIO-KWALITEIT...

RCS/The Cassette Masters is marktleider in productie van blanco en bespeelde maatcassettes. Dat heeft te maken met een unieke prijs/kwaliteit-verhouding, 2 complete geluidsstudio's en 210 Nakamichi's, drie gespecialiseerde geluidstechnici en een hoop extra's zoals het ProDat-mastersysteem.

- alle masterformaten aanwezig (analoog/digitaal)
- ruisreductie: Dolby A/B/C/SR, DBX I/II, Telcom
- stabiele gepatenteerde cassette-behuizing
- hoogwaardige bandsoorten (oa. BASF)
- gecomputeriseerde kwaliteitscontrole
- concurrerende drukwerk tarieven
- levertijd blanco cassettes binnen 36 uur
- alle lengtes en soorten cassettes leverbaar
- scherpste tarieven in Nederland
- folder plus prijslijst op aanvraag

RCS The Cassette Masters

REALTIME CASSETTE COPY-SERVICE

Industrieweg 37 b
3641 RK - Mijdrecht

Tel: 02979-72873
Fax: 02979-72883

House of Sound

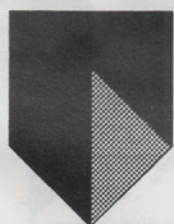
Een kleine zaak,
groot in service en kwaliteit

- Keuze uit meer dan 1000 CD's van Pop, Rock, Jazz en Blues
- Iedere week nieuwe House binnen op CD en 12 inch
- Verkoop van import CD's
- De nieuwste op het gebied van Heavy Metal, House, Punk en Hardcore (ook videobanden)

Inkoop en inruil CD's mogelijk, vraag naar onze voorwaarden. Wij leveren ook op bestelling

Boerenstraat 6 - (Achter de kerk)
Telefoon 01830-33085

ABN-AMRO De bank

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen

Ik = r S t

S = S S i =

Jam-Tol
Sessie

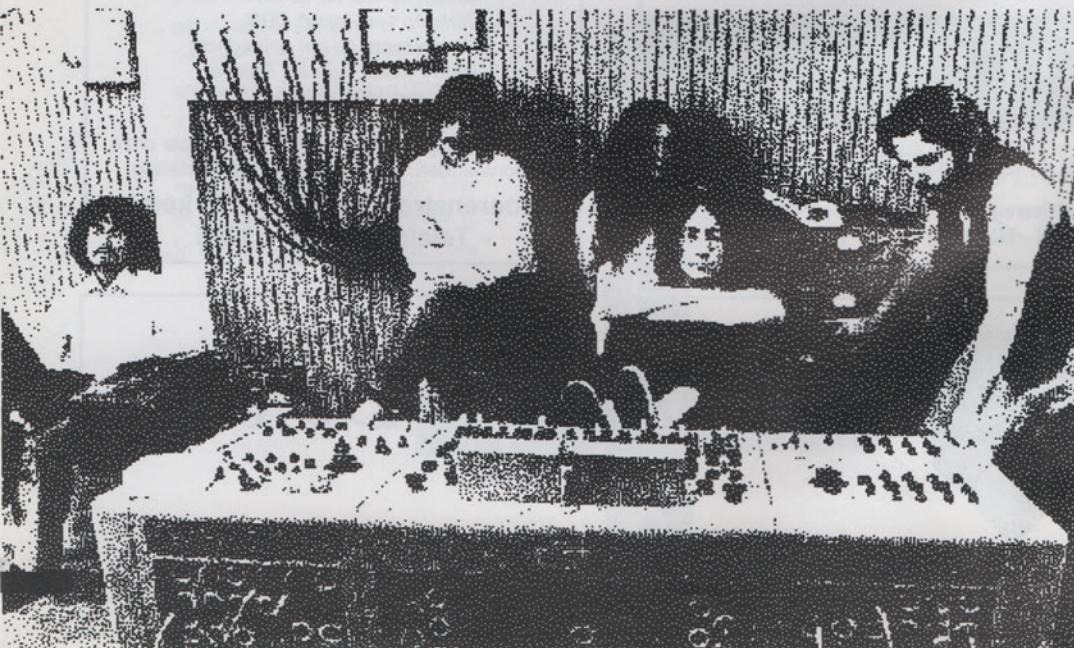
Op 26 december (2e kerstdag) wordt er door Stichting Slim weer een jam-sessie georganiseerd in Xinix. Dit jaar zal er, in tegenstelling tot vorige jaren, veel tijd worden vrijgehouden voor de akoestische instrumenten. Alleen de zang zal daarbij een beetje worden uitversterkt, de rest gebeurt op ouderwetse akoestische wijze. Uiteraard is er op deze avond ook gelegenheid om in te pikken met je elektrische instrument. De backline (versterkers, drums) zijn aanwezig. Ook diverse percussie instrumenten. Alleen je eigen instrument meenemen dus.

Op de wekelijkse Jam-Tol avonden is er de mogelijkheid om met anderen enkele nummers voor de Kerstsessie in elkaar te zetten. De Jam-Tol wordt elke vrijdagavond gehouden aan De Tol te Werkendam. In de oneven weken wordt er een akoestische sessie gehouden (4 en 18 december) en in de even weken een "elektrische" sessie (11 en 25 december).

Ook hier is een backline aanwezig.

De aanvang van de Kerstsessie is om 20.00 uur. Entree is gratis. Het adres van Xinix is Rijksweg 109 in Nieuwendijk.

Meer weten? Bel even naar de Tol (01835 - 4265).

dox pax
nox pax

Wie durft!!!

De Nederlandstalige rockband "Polder Kolder" gaat in het voorjaar een T-shirt op de markt brengen.

Ze zoeken een origineel logo voor het T-shirt. Heb je een knotsgek idee stuur dat dan op naar: Adamo van der Stelt Rijksweg 51 4255 GG - Nieuwendijk

De leukste inzending komt uiteraard op het T-shirt te staan. Ook ligt er voor de winnaar een CD bon ter waarde van f 50,- klaar plus 4 kaartjes voor een Polder Kolder concert. Stuur je ontwerp wel op voor februari 1993 anders ben je te laat.

Wie durft !!!

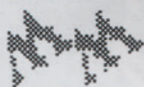

A.103121212

Een belangrijk onderdeel van de promotie van een band is de biografie, kortweg bio genoemd. Daar staan als het goed is een heleboel gegevens over de band in, zoals geschiedenis, betekenis van de naam, achtergronden, muzieksoort, uitgangspunt en wat dies meer zij. Het is belangrijk dat dat er goed uitziet. Het moet gezegd dat dat meestal zwaar prut is. Ikzelf heb vanwege het feit, dat ik een poprubriek schrijf heel regelmatig te maken met toegezonden biografieën. Aan de hand daarvan moet de poprubriek samengesteld worden. Hoe meer er in de biografie staat, hoe meer er over de band geschreven kan worden. Des te aantrekkelijker wordt het voor het publiek om te komen kijken naar een optreden. De kijker moet aan de hand van het krantebericht precies kunnen bepalen, wat er te zien zal zijn. Heb ik als samensteller van een poprubriek weinig of vage informatie ontvangen, dan kan ik daar heel weinig van maken en zal de aankondiging vaag blijven. Gelukkig worden er aardig wat goede biografieën afgeleverd, maar het merendeel blijft knudde. Belangrijk in dat verband is het hebben van een goede manager of regelneef, die zich met dit essentiële onderdeel van de promotie bezig houdt. Albion ging bijvoorbeeld met OWN Management van Piet Vogel in zee en één van de eerste resultaten was een opvallende (blauwe) biografie, die duidelijke informatie over de band geeft. Dat het hebben van een boekingsburo inhoudt dat de publiciteit goed geregeld is, liet Columbus Rock Division, toch een redelijk gerenommeerd buro, uit Amsterdam zien, toen ze de bio van Spo-Dee-O-Dee (ivm optreden in Xinix) een jaar of twee terug toezonden. Het was een onleesbaar, schuin en zwevend gekopieerd vodge, dat in het geheel niet uitnodigde om er in de pers iets leuks van te maken. Het ligt dus niet aan professionaliteit, maar aan aandacht en inzet.

Piet van Vugt.

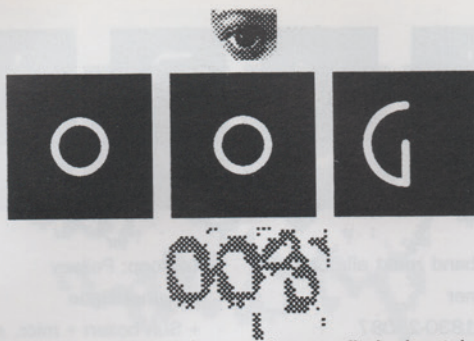
**Aanvullend: Own Management is een boekingsburo uit Gorinchem dat gerund wordt door Piet Vogel, die als manager ervaring opdeed met Baroque. Nu heeft hij Che Bang, Cache Cache en Albion onder zijn beheer. Vooralnog is hij niet van plan om voor meer bands het management te gaan doen. Het is voor hem een hobby, die veel vrije tijd kost. Hij stelt een goede samenwerking met de muzikanten voorop. Geen nieuwe bands bij OWN Management dus. Wel is Piet Vogel bereid om aan startende band adviezen te verstrekken.*

Muzikant in de WW. De Kunstbond FNV heeft zich gebogen over de muzikant, die op een bepaald moment in de WW zou kunnen komen. Men heeft vooral bekeken, wanneer het voor een muzikant voordeliger is in de WW tegenover de RWW terecht te komen. In een handzaam boekje geeft de Kunstbond FNV een aantal rekenvoorbeelden weer hoe je je het best op kunt stellen en wanneer te WW aan zou moeten vragen. Waarschijnlijk denk je, dat dit alleen weggelegd is voor beroepsmuzikanten, die elke week een keer op twee, drie op de planken staan. het tegendeel is waar. iemand, die in een jaar 16 keer gespeeld heeft (en dan wel tegen een tarief, waarover door de zaalhouders Loonbelastingen Sociale premies betaald zijn) heeft de mogelijkheid om WW aan te vragen. Heb je in de WW periode, waarin je een basisuitkering van 26 weken ontvangt een optreden, dan wordt dat door het toepassen van een bepaalde formule op de uitkering in mindering gebracht. Het is een vrij technisch boekje geworden met veel schematjes en rekenvoorbeelden. Voor iemand die geen werk heeft en wel redelijk veel (witte) optredens heeft is het interessant om het te lezen. Heb je belangstelling, dan kun je Dik op de Tol raadplegen. Hij kan je het boekje ter inzage overhandigen. Wil je zelf een exemplaar of meer inlichtingen, dan zijn de medewerkers van de Kunstbond FNV bereide je te woord te staan (en naar we aannemen) een boekje toe te zenden. Adres en telefoonnummer: Kunstbond FNV, Postbus 63107, 1005 LC Amsterdam, telefoon 020-6837176. Het kan nooit kwaad om met een vakbond in contact te treden als je denkt ergens recht op te hebben en niet weet waar het recht "te halen valt".

Piet van Vugt

Sinds kort luister ik naar radio 1. Helemaal ziek geworden van die horizontale programmering op 3 heb ik de wijk moeten nemen naar een ietwat neutraler zender. Elke ochtendspits geteisterd te worden door Peter van Bruggen is meer dan een ochtendhumeur kan verdragen. Dat ik daardoor veroordeeld ben tot een nieuwe doelgroep te behoren is mij dat wel waard. Waar ik vroeger nog ieder uur door de reclame op nieuwe wasmiddelen en de laatste Turn Up The Bass geattendeerd werd, weet ik mij thans volledig op de hoogte van de beste vormen om auto's te leasen en kan ik zonder problemen mijn netwerk laten installeren door een bedrijf, dat volledig snapt hoe groot mijn analfabetisme op informaticagebied is. Fijn om eindelijk als volwassene behandeld te worden.

Een aardige bijkomstigheid van de nieuws- en informatiezender is de muziekeuze van de aldaar vigerende diskjockeys (die zich overigens niet zo noemen, maar wat maakt het uit; of je nu je ziel en zaligheid verkoopt aan een platenmaatschappij of aan een verzekeraar: een radiohoer blijf je altijd). Rustig gebabbel vult mijn bolide, terwijl ik relaxed voor de een of andere brug mijn kaken onthaar. Ik houd daar wel van. Dat onrustige housegekrijs van 3 is meer dan ik kan bevatten en voor de nieuwste hit van Jaques Herb hoeft ik maar even naar radio 2 te zappen. Nee, op mijn lijfzender wordt echt rekening gehouden met mijn muziekvoorkeur. Men lult daar namelijk de hele dag. Net als vroeger op Veronica, maar dan niet om door een plaat heen aan te kondigen, maar gewoon om het geluid zelf. Dus nauwelijks meer muziek in mijn auto. Nederland is maar een klein landje en om ons filebewoners ook nog steeds te moeten voorzien van internationaal nieuws is erg veel gevraagd. Wat moet je met al die informatie? Daar verkoop je geen leasecontract extra door en Buitenland is illegalenland, dat weet een kind. Het enige dat dan nog rest is je toevlucht zoeken in loutering door muziek. Geen gezellig klassiekje, want daarvoor is radio 4 weer, maar gewoon een licht muziekje. De radio als Stichting ter bevordering van Lichte Muziek, zeg maar. Ik kan me goed voorstellen voor welk probleem een programmamaker op dat moment staat: met welke muzak houd je de aandacht van de neo rijke stinkerd of would-be-yuppie vast. Niet met cultuur, want dat mag niet en zou ook totaal verspilde moeite zijn. Niet met pop, want dat is niet meer te pruimen voor een dertiger van een jaar of veertig. Maar wat blijft er dan over? Francis Goya en André Moss natuurlijk. Helaas heeft de TROS alle copyrights op deze middle-of-the-road-paters. De keus lijkt heel beperkt.

De platenmaatschappijen luisteren ook naar mijn zender. Hun dikbuikige gehaktbaloprispende vertegenwoordigers staan tenslotte net zo goed elke dag in die file. Er moet beslist een heldere geest onder gezeten hebben, want het antwoord op het platenkeuzedilemma is opgelost. Het compromis tussen pop en muziek is gevonden. De hele godganselijke dag kunnen we luisteren naar een beschaafde vorm van pop. In de zin van populaire muziek; voor elk wat wils; voor niemand te hard; altijd de juiste toon aanslaand. Hoe het die vuile klootzak ooit gelukt is om elke zichzelf respecterende muzikant om te lullen tot het maken van een zogenaamde "unplugged" opname is voor mij een groot raadsel. Dat onze hele ether erdoor verkankerd wordt is wel duidelijk.

Ik zeg het nog één keer: akoestisch spelen doe je bij het kampvuur en voor de rest moet er geragd worden! Ik zou er bijna van gaan vloeken, nondeju.

S L I M P I E S

Stylwinkas

Gitarist zoekt band
stijl: blues-rock
Paul de Groot 01840-16562

Hardy goes Party zoekt zangeres en gitarist(e). stijl: Funk / Jazz
04169-1519/1721
01622-2886

Te koop:
Simmons SDS 400
+ versterker + speakerbox van 250W
vraagprijs f 475,-
Gitaar + gitaarsynth GR300 (t.e.a.b.)
Tel: 078-210562 (nā 12.00 u)

Special Breed zoekt drummer
Tel: 01830-23763 (Walter)

Toetsenist biedt zich aan.
Kick Schouten
04165-1484

Party band zoekt allround drummer
Tel: 01830-25087

Te koop: basgitaar Ibanez GR05+ koffer
01846-11597
(Bert)

Te koop: Peavey zanginstallatie
+ Sun boxen + micr. + standaards
+ snoeren. Tevens te koop: drumpodium (snelbouw)
Tel: 03451-14662

Te koop: Fender Strat USA f 925,- Tel: 01833-4596

Yo'mama speelt funk met een psychedelische ondertoon en is op zoek naar een manager
Tel: 030-936230 (Brand)

Yo'mama zoekt meer power in de blazerssectie.
We denken aan een trombonist met soul.
Tel: 030-936230

Te koop:
Roland HS60 polifone synthesizer, inclusief flightcase.
f 1000,-
info na 18.00:
01830-37416 (Rob)

drukkerij okz c.v.
ontwerpen - lay-out - drukwerk

goirkestraat 141 5046 gg tilburg
tel: 013 - 365976

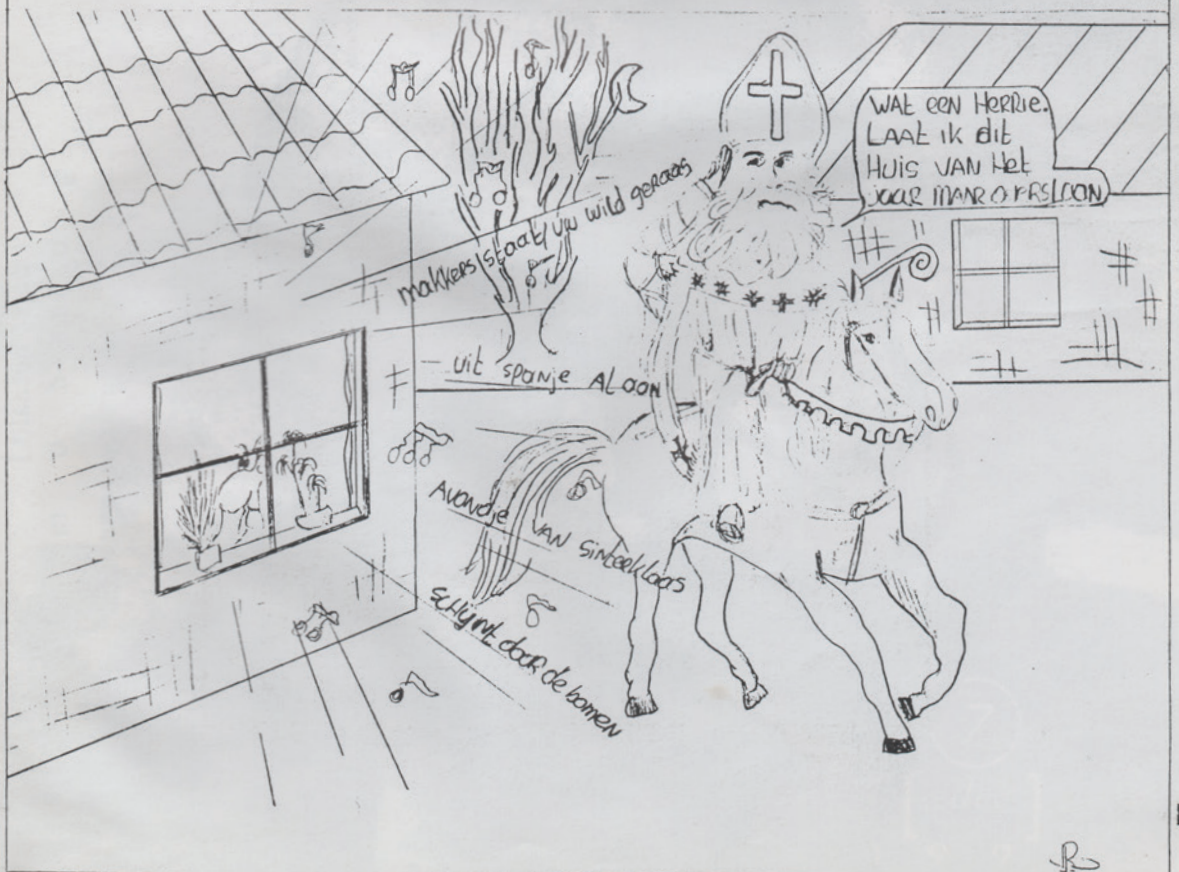
De Kapper
&
boetiek
De Blauwe Vlinder

Kwaliteit in **A B C**
andacht
handeling
creativiteit

Heerlijkheid straat 5 - Giessen - 01832-1409

Strip

Sint

[port : betaald]
g o r c u m

Popkollektief

SLIM

40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

[druk : werk]

M
-WERKENDAM

